

ADMINISTRACIONS

clis poblacionals com són d'Armós, Llaberia i la Serra d'Almos, una variable que el decret estableix en un 20 %.

A la Terra Alta, el PUOSC destina a Gandesa 400.000 euros -la quantitat més minsa de tota la contrada-, una xifra equivalent a altres poblacions de les Terres de l'Ebre amb igual pes demogràfic. Però aquí la distribució monetària exclou la consideració de capitalitat i les obligacions i imposicions que això implica a l'hora de garantir serveis a la gent de la comarca, ja que a Gandesa es concentren la majoria de les prestacions sanitàries, administratives, comercials o la indústria amb els seus corresponents llocs de treball.

Per contra, i en números absoluts, a la Terra Alta la població més beneficiada és Batea, amb un pressupost municipal similar al de Gandesa però amb 1.300 habitants menys, en rebre 450.000 euros. Cal recordar que l'alcalde de Batea és un dels màxims dirigents del PSC a la nostra vegueria i diputat al Parlament de Catalunya.

Entre poblacions del Baix Ebre i el Montsià es donen pareguts desequilibris. Deltebre i Alcanar rebran la mateixa quantitat, 596.000 euros, quan

Deltebre el sobrepassa en 2.070 habitants i disposa d'un pressupost que més que duplica el d'Alcanar (27,3 milions i 11,5 milions, respectivament). Ambdues poblacions tenen el mateix nombre de nuclis habitats, però la del Baix Ebre, una densitat de 107 habitants per quilòmetre quadrat i la del Montsià de 47.

En conclusió, el repartiment del PUOSC compleix amb escreix els principis generals del pla, ja que premia la ruralitat i les poblacions de menys de 2.000 habitants. Tanmateix, s'haurien d'afegir factors correctius per reequilibrar el repartiment dels fons i fer-lo més equànim. Ara sembla com si majoritàriament la Generalitat hagués introduït en un programa informàtic les bases de la convocatòria i les dades municipals i després el logaritme hagués vomitat les quantitats que li pertocuen a cada municipi. Ni la informàtica ni la intel·ligència artificial són ciències exactes i, malgrat que no es pot satisfer tothom, les modificacions posteriors sempre seran benvingudes.

Si ens han amputat la cama, tothom té dret a una pròtesi (igualtat). Però tots de fusta o tots de titani (equitat). ■